

PROIECT DE LEGE PRIVIND FUNCȚIONAREA ANSPCDC

Propuneri și recomandări

*Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP), precum și pentru abrogarea Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date a fost propus în dezbateri publice de către **Ministerul Afacerilor Interne**. La întâlnirea publică din data de 20 octombrie 2017, dl. Ovidiu Voicu, reprezentantul **Centrului pentru Inovare Publică**, a susținut verbal următoarele propuneri și recomandări pe marginea proiectului. Le reluăm în scris pentru buna înregistrare a propunerilor.*

I. TRANSPARENȚĂ

Pentru creșterea transparenței activității Autorității de Supraveghere, facem următoarele propuneri:

1. La **Art. 5**, propunem ca raportul anual să fie în mod explicit considerat informație de interes public, cu publicare din oficiu, în sensul legii 544/2001 privind accesul la informații de interes public.
2. La **Art. 14 (ș.cl.)**, propunem ca toate procesele verbale de constatare, de control, precum și deciziile aferente să fie considerate explicit informații de interes public, în același sens.

II. INDEPENDENȚĂ

3. Pentru a asigura efectiv independența și neutralitatea politică a Autorității de Supraveghere, cunoscând practica din România, considerăm că nu este suficientă cerința ca președintele și vicepreședintele să nu fie membri ai unor partide politice pe durata mandatului. Este necesară o cerință de neutralitate politică și anterioară numirii în funcție.

Astfel, la **Art. 6**, propunem următoarea condiție ce trebuie îndeplinită de candidați: *în ultimii trei ani nu a făcut parte din organele de conducere ale partidelor politice, nu a deținut o funcție de demnitate publică aleasă, și nici una numită de prim-ministru.*

4. Tot în sensul creșterii neutralității politice, propunem ca **Art. 7**, candidatura să se facă prin auto-propunere, și nu doar prin recomandarea grupurilor politice ale partidelor parlamentare. Astfel, orice profesionist din domeniu poate candidat la una din cele două poziții de conducere, și nu doar cei agreeți de partidele parlamentare. O procedură similară este folosită, spre exemplu, în cazul ANRE.

5. Pentru a asigura competențele profesionale ale candidaților, considerăm că nu este suficientă condiția de 10 ani de specializare în domeniul juridic în general (**Art. 6**). Ar trebui să existe, suplimentar, un criteriu prin care să se dovedească un nivel minim de specializare în domeniul protecției datelor cu caracter personal. Nu avem o propunere concretă, ci sugerăm o dezbateri în acest sens cu profesioniștii din domeniu, pentru a identifica un astfel de criteriu (obiectiv).

III. FACILITĂȚI PENTRU PETENȚI (PERSOANE FIZICE)

6. La **Art. 14⁷**, considerăm oportun să fie menționat explicit că plângerea poate fi depusă și prin mijloace electronice, adică prin email și o platformă online pusă la dispoziție de Autoritatea de Supraveghere. Există precedentă în care sintagma „se depune personal” a fost interpretată ca personal la ghișeu, ceea ce ar discrimina cetățenii aflați la depărtarea de sediile Autorității. O astfel de platformă folosește, spre exemplu, Consiliul Concurenței.

7. Sugerăm modificarea **Art. 14⁸, alin. (2)** astfel: „Autoritatea națională de supraveghere confirmă de îndată persoanei vizate înregistrarea plângerii și o informează în legătură cu admisibilitatea acesteia, în 30 de zile de la înregistrare”. În formularea actuală, se înțelege că termenul de 30 de zile se referă și la confirmarea înregistrării, nu doar la termenul de răspuns.

8. Tot la **Art. 14⁸, alin. (2)**, considerăm că termenul de 30 de zile este mult exagerat. În condițiile în care la alin. (1) al aceluiași articol se vorbește de criterii clare și o procedură de stabilire a admisibilității, această decizie (că plângerea este admisibilă) se poate lua foarte repede. Propunem un termen de 5 zile.

9. La **Art. 14⁸, alin. (6)**, propunem completarea „În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (2) și (3), persoana vizată se poate adresa secției de contencios administrativ a tribunalului competent...”, pentru că și împotriva deciziei de inadmisibilitate se poate face contestație.

10. La **Art. 14¹¹**, considerăm oportun ca și acțiunea în instanță inițiată de persoanele vătămate direct, fără a mai apela la Autoritate, să fie scutită de taxa de timbru. Astfel se ajustează dezechilibrul de putere între operatorul de date personale și persoane.

III. CORELAREA CU LEGEA DE IMPLEMENTARE A REGULAMENTULUI

Considerăm că ar fi fost de dorit ca cele două legi care vizează aplicarea Regulamentului să fie discutate împreună. Astfel, ar fi fost mai ușor de văzut viziunea inițiatorului asupra domeniului.

În particular, credem că Autoritatea de Supraveghere ar trebui să joace un rol în certificarea și verificarea DPO – Data Protection Officer, iar acest lucru să fie menționat în proiectul de lege curent.

Dar această sarcină suplimentară, sau orice altă responsabilitate ce ar urma să fie prevăzută de legea de aplicare a Regulamentului, trebuie reflectată și în numărul de persoane angajate și bugetul instituției.

IV. REACȚIE LA PROPUNERILE RIDICATE DE OPERATORII DE DATE

În timpul întâlnirii din data de 20 octombrie, reprezentanții operatorilor de date (AmCham, FIC), au făcut mai multe propuneri. Dintre acestea, majoritatea s-au referit la claritatea și transparența acțiunilor de control, și le susținem.

Au existat câteva propuneri care ar limita transparența și ar îngreuna activitatea de control, în defavoarea petenților persoane fizice. Cu acestea nu suntem de acord, așa cum am arătat și în timpul întâlnirii. Enumerăm prevederile cu care nu suntem de acord:

- Ridicarea unor norme de aplicare la rang de lege, prin trecerea în Parlament. Acest lucru ar limita flexibilitatea aplicării legii, într-un domeniu în continuă transformare.

- Creșterea nivelului de jurisdicție pentru litigiile rezultate din lege, astfel încât recursul să fie judecat la ÎCCJ. Acest lucru ar duce la o prelungire nefondată a duratei proceselor, cunoscând gradul de încărcare la Înalta Curte. Argumentul că e vorba de cauze foarte complexe, care depășesc competența Tribunalului este unul mult exagerat.
- Reducerea termenului de prescripție de la trei ani la șase luni. Acest lucru ar limita dreptul persoanelor de a controla felul cum le sunt utilizate datele personale.
- Limitarea situațiilor în care Autoritatea de Supraveghere poate merge în instanță în numele reclamanților. Acest lucru ar limita drepturile reclamanților.

Pentru orice informații suplimentare, vă stăm la dispoziție:

Persoană de contact: Ovidiu Voicu, director executiv, email: ovidiu.voicu@fundatia.ro; mobil: 0723522340.